

Hensyn til en bestemt og fast Forsvarsplan for Landet. Jeg for min Person ønskede ganske vist helst alle de militære Spørgsmaal afgjorte under Et, Spørgsmaalene om Hærens Ordning og om Forsvarsplanen behandlede under Et, men jeg erkjender, at det er klogt under de tilstedeværende Forhold ikke at sammenblende disse, og jeg havde ved den første Hærsbehandling her i Salen Leilighed til overfor den høitærede Krigsminister at udtale, at jeg erkjendte den Klogskab, der var vist derved, at man havde reist Hærsbehandlingsspørgsmaalet alene. Efter min Opfattelse er der nemlig ikke nogen virkelig Forbindelse mellem det af den høitærede Krigsminister forelagte Lovforslag og en bestemt Forsvarsplan. Men jeg erkjender, at dette er et Punkt, hvor Mening staar mod Mening, og naar de ærede Forslagsstillere have den Mening, at der ved Behandlingen og Vedtagelsen af den høitærede Krigsministers Forslag eo ipso vilde være staaet en bestemt Forsvarsplan fast, som den ikke kunde billige, kan jeg forstaa, at de have fundet det naturligt at faae disse Spørgsmaal sondrede for sig, og jeg kan forstaa, at det er det, de have tilsigtet ved at fremsætte deres Tanker i et særligt Lovforslag. Nu er det jo ganske vist, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fremsatte mange besynderlige Indvendinger med Hensyn til, hvad der skulde komme frem paa Grund af dette Lovforslags Fremkomst. Vi have hørt ham rulle skjønne Billedeer frem, hvor vi fik relative Sætninger, der stod og dinglede, fik en Lov, der ikke bestod af Andet end af Huller, hvor der var det ene Hul ved Siden af det andet, en Lov, som Ingen kunde forstaa, som vilde være en Stræf for Befolkningen, en Sorg for Juristerne. Jeg indrømmer, at det ganske vist er ulige vanskelige at forstaa, hvad der kommer ud af en Sammenføjning af to Love, hvoraf den ene er et Tillæg til den anden, end naar Alt er ordnet i een Lov. Jeg vilde for min Person ganske vist foretrække at have set en fuldstændig Hærslov vedtagen. Men jeg kan efter min bedste Overbevisning ikke se Andet end, at, naar man blot møder med den gode Villie, kan man godt forstaa, hvad Resultatet bliver af Hærsloven med denne Tillægslov. Jeg tilstaaer tillige, at, naar jeg staaer overfor et Valg, hvor der paa den ene Side ligger en Lov, som kan forstaaes om end med Vanskelighed, men hvis Indhold gjør den til en god Lov, saa foretrækker jeg den for en Lov, der som den, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds besjærede vedtaget ved 3die Behandling, ganske vist kunde forstaaes uden Vanskelighed, men hvis Indhold var saaledes, at den, naar den blev til Lov, efter min Opfattelse vilde være en daarlig Lov.

De ærede Forslagsstillere have endvidere forlangt, at deres Anskuelse om, at ingen Forsvarsplan skulde være præjudiceret, skulde faae sit Udtryk derved, at der ikke ved Vedtagelsen af dette

Forslag skete nogen Forandring i det Bestaaende med Hensyn til Fæstningsartilleriet, med Hensyn til Kjøbenhavns Væbning og med Hensyn til Forstærkningen. Ogsaa disse Punkter vilde jeg overordentlig gjerne have ønsket, vi kunde have faaet afgjorte nu. Det foreslaas derimod her, at Afgjørelsen af alle disse Spørgsmaal skal udskydes, at med Hensyn til disse Spørgsmaal status quo skal bevares, og at det kan være forbeholdt med Hensyn til dette som til ethvert andet Spørgsmaal, om vi senere komme til at diskutere det, at Alle og Enhver kan komme til at staa frit med sine Anskuelser. Hvor meget jeg end beklager dette, vil jeg dog sige, at jeg tror, man kan og bør finde sig i, at disse Spørgsmaal foreløbig blive i status quo, forsaavidt man iøvrigt kommer til Erkjendelse af, at der i det Hele ved dette Forslag vil være gjort Fremskridt i Forhold til det Bestaaende (Afbrydelse af Berg). Jeg vil være det ærede Medlem taknemlig for ikke for ofte at afbryde mig, ligesaalidt som jeg afbrød ham, da han havde Ordet.

De ærede Forslagsstillere have dernæst forlangt, for at betegne deres Tanke, at der skulde forelægges en Hjerdedel af Feltartilleriet og noget Train til Sjælland. Jeg har oftere ved tidligere Behandlinger haft Leilighed til at udtale mig om denne Tanke, og jeg vilde personlig helst have ønsket, at der intet Artilleri blev forlagt til Sjælland. Det er imidlertid ikke begrundet paa, at jeg ikke skulde ønske Sjællands Forsvar gennemført, saasnart det paa nogen Maade er muligt. Det er heller ikke begrundet paa, at jeg skulde ønske, at de i Sjælland garnisonerende Tropper skulde være uden Artilleri. Men det er begrundet paa, at jeg har den Overbevisning, at, naar overhovedet et Forsvar i Sjælland er muligt, kan der ikke tvivles om, at Artilleriet ligesaa let kan føres derover, som en Koncentrering kan ske fra Sjælland til Sjælland. Jeg er imod Artilleriets Forlæggelse hovedsagelig, fordi jeg mener, at i Fredstid er det bedre for Artilleriets Befalingsmand, at de holdes samlede; det er da lettere for dem at følge deres Vaabens Udviikling, end naar en Del af dem skal have en affondret Garnison. Jeg erkjender imidlertid, at ogsaa paa dette Punkt kan man bryde sin Anskuelse og gaa ind paa det nu foreslaaede, naar man iøvrigt maa erkjende, at der i det Hele taget vindes store Goder.

Den næste Fordring, der er opstillet fra Forslagsstillernes Side som en af de Grundtanke, der skulde ligge bag ved Forslaget, er Fordringen om en Lettelse i de personlige Byrder, navnlig for Hovedmassen af Fodfolket, hvilken skulde ske derved, at de nuværende tre Indskaldelser indskrænktes til to, og at de nuværende 120 Gjenindskaldelsesdage indskrænktes til 60, samt at der skulde ske Indskrænkning i Vinterstyrken. Desværre er den Fordring, der saaledes er stillet, ingenlunde saa lille, som den blev betegnet af det